

Lisa Ekdahl, Om Jag Snubblat Efter Vaegen

Om jag snubblat efter vgen
Om jag skrubbat mina knn
Om jag varit alltfr ivrig
Om jag varit fr bekv
Om det nn gng tagits frn mig
Det jag vetat var min rtt
Om jag varit alltfr hungrig
Om jag varit alltfr mtt
Om jag slagits mot dom egna
Som om ej fienden var nog
Och om gonen var kalla
Hos han som tyckte att han log
Och om famnen dr jag vilat
Inte givit mig ngon ro
Om jag ropat ut i mrkret
Gud vad vill du vi ska tro

Och om vgarna var Inga
Och inte ledde ngonstans
Om jag stirrat ner i marken
Och nskat att jag inte fanns
Om ortt satt p tronen
Om ortt satt p rtens plats
Om varje steg frde mig bakt
Fast n jag sprang fast jag tog sats
Om jag slagits mot dom egna
Som om ej fienden var nog
Och om gonen var kalla
Hos han som tyckte att han log
Och om famnen dr jag vilat
Inte givit mig ngon ro
Om jag ropat ut i mrkret
Gud vad vill du vi ska tro

Om jag snubblat efter vgen
Och ftt munnen full av grus
Om jag knnt hur blodet runnit
Frn min mun ner p min blus
Och om inga goda skrdar
Nnsin fts ur allt mitt slit
Kan jag nd konstatera
Allt som skett har lett mig hit